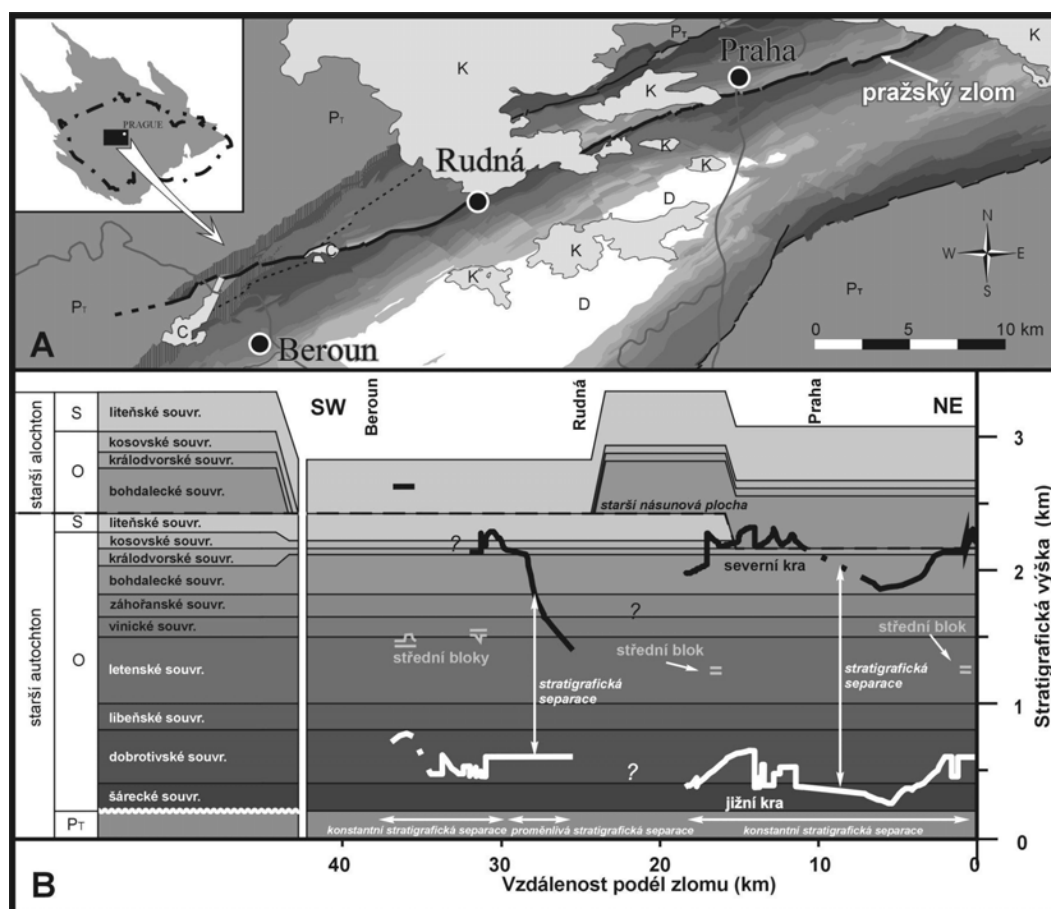

MYSTÉRIUM PRAŽSKÉHO ZLOMU (BARRANDIEN)

M. Knížek a R. Melichar

Ústav geologických věd, P F MU, Kotlářská 2, 611 37 Brno, kniza@mail.muni.cz

Pražský zlom směrem od SV–JZ probíhá severní částí pražské synformy v délce přes 60 km. Rozpoznal jej již Krejčí v 19. století, a to na základě výrazného stratigrafického rozdílu na obou stranách tohoto zlomu. Nově byl tento rozdíl studován pomocí diagramu stratigrafické separace (SSD), který znázorňuje závislost stratigrafických úrovní obou ker na vzdálenosti podél zlomu. To umožňuje rozpoznat základní geometrické charakteristiky studovaného zlomu (obr.1). Na základě SSD byl na pražském zlomu zjištěn konstantní stratigrafický rozdíl, který je typický pro kerné zlomy s rovinnou zlomovou plochou. Vzhledem k velikosti tohoto rozdílu (~1600 m), subvertikálnímu směru pohybu (Hloubtín) a středním sklonům vrstevnatostí, lze výšku vertikálního skoku na zlomu odhadnout až na 2500 m. Pražský zlom se tak svojí geometrií výrazně odlišuje od skupiny násunových zlomů (tachlovický, kodský, osovský). Současně bylo potvrzeno, že je mladší než tyto násunové zlomy. Zlom má v tštinou jednoduchou zlomovou plochu, místy je však zdvojená a vytváří tak střední kry. Jejich stratigrafická separace je rovněž konstantní a odpovídá přibližně polovině separace celkové. To lze vysvětlit následnou reaktivací, kdy starší zlomová plocha nebyla reaktivována celá, ale pouze v místech bez středních ker, zatímco v místech zdvojení se vytvářela plocha nová. Geometrii rovinného kerného zlomu s dvoufázovou aktivací narušuje pouze variabilní stratigrafická separace v okolí Rudné, která bude dále sledována. Práce byla podpořena grantovým projektem GA AV R IAA3013406.

Obr. 1: Tektonická situace pražského zlomu: A – schématická mapa severní části pražské synformy; B – diagram stratigrafické separace. Legenda: P_T – proterozoikum, O – ordovik, S – silur, D – devon, C – karbon, K – křída.